

Republic of Singapore Air Forces

50 ΕΤΩΝ ΜΕ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΣΤΕΛΟ

Η Αεροπορία της Δημοκρατίας της Σιγκαπούρης γιόρτασε το 2018 τα 50α της γενέθλια εν μέσω σημαντικών εξελίξεων με προγράμματα εκσυγχρονισμού, ενώ πιο πρόσφατα συγκεκριμενοποιήθηκε και η απόφαση αγοράς F-35 που προσιωνιζόταν από καιρό. Το φωτογραφικό ρεπορτάζ προέρχεται από τη μεγάλη αεροπορική επίδειξη που πραγματοποιήθηκε στη Marina Barrage στις 11 και 12 Αυγούστου.

Με τη συνεργασία του Jurgen van Toor/4Aviation. Επιπλέον στοιχεία ΦΓΚ

Το Ιωβηλαίο της RSAF έχει μια υποσημείωση, αφού η αρχική της γέννηση ως SADC (Singapore Air Defense Command) έγινε το 1968 με δύο μισθωμένα από ιδιώτες Cessna 172G και ένα καινούργιο Cessna 172K, ένα τεράστιο βήμα για μια χώρα που απέκτησε υπόσταση μόλις το 1965 μετά την ανεξαρτητοποίησή της από τη Μαλαισία. Ουσιαστικά όμως ιδρύθηκε την 1^η Απριλίου 1975 έχοντας αναλάβει στο μεσοδιάστημα από τους Βρετανούς τις υφιστάμενες υποδομές, κυρίως αεροπορικές βάσεις και κάποιο υλικό.

Η SADC απέκτησε τα πρώτα της μαχητικά τον Σεπτέμβριο του 1970, όταν συγκροτήθηκε η 140^η Μοίρα με 20 Hawker Hunter, αεροπλάνα που μοιράστηκε με την 141^η Μοίρα δυο χρόνια αργότερα. Την 1^η Νοεμβρίου 1971 η Σιγκαπούρη υπέγραψε τη **συμφωνία αμυντικής συνεργασίας FPDA** (Five Power Defence Arrangements) με την Αυστραλία, τη Νέα Ζηλανδία, το Ηνωμένο Βασίλειο και τη Μαλαισία, η οποία παραμένει μέχρι σήμερα και οριοθετεί τις εξελίξεις στη χώρα-νήσο! Στις 9 Δεκεμβρίου της ίδιας χρονιάς σημειώθηκε και η πλήρης αποχώρηση των βρετανικών ενόπλων δυνάμεων. Τον Σεπτέμβριο του 1972 παραλήφθηκαν τα πρώτα από τα 12 SIAI-Marchetti SF260 προς αντικατάσταση των Cessna της 150^{ης} Μοίρας. Τον Φεβρουάριο του 1974 συγκροτήθηκε η 143^η Μοίρα με τα πρώτα McDonnell Douglas A-4S/TA-4SU Skyhawk, τα οποία είχαν αποκτηθεί μεταχειρισμένα από τις ΗΠΑ και εκσυγχρονίστηκαν με μια δεύτερη μονάδα, την 145^η Μοίρα, που δημιουργήθηκε στη συνέχεια. Τον Φεβρουάριο του 1977 ξεκίνησαν οι παραδόσεις C-130, τα οποία επέτρεψαν τον σχηματισμό της 122^{ης} Μοίρας από τον Απρίλιο του 1980.

Η RSAF μπήκε στην υπερηχητική εποχή τον Φεβρουάριο του 1979 με την παραλαβή Northrop F-5E/F Tiger II που εξόπλισαν τρεις Μοίρες, τις 141, 144 και 149. Το 1980 μπήκε σε υπηρεσία και μικρός αριθμός Lockheed T-33 Shooting Star, για να αντικατασταθούν τα BAC Strikemaster στον ρόλο της βασικής εκπαίδευσης. Η καριέρα τους όμως θα ήταν σύντομη, αφού τον Νοέμβριο του 1984 παραλήφθηκαν τα πρώτα SIAI-Marchetti S-211, τα οποία αντικατέστησαν τόσο τα εναπομείναντα Strikemaster όσο και τα T-33. Η Σιγκαπούρη ήταν ο κύριος χρήστης του ιταλικού τύπου με 32 αεροπλάνα (24 από αυτά συναρμολογήθηκαν από τη Singapore Aircraft Industries) που εντάχθηκαν σε δύο Μοίρες (τις 130 και 131). Η ιταλική σχεδίαση όμως υπέφερε από πολλή απώλεια και οι αριθμοί συρρι-

Η RSAF διαθέτει διάφορους τύπους UAV ισραηλινής προέλευσης. Στη φωτογραφία ένα από τα Heron της 119ης Μοίρας σε μια σπάνια εμφάνιση συμμετοχής στην εναέρια παρέλαση.

Diamond DA-40 της εθνικής αερολέσχης της Σιγκαπούρης

κνώθηκαν σύντομα με αποτέλεσμα τη διάλυση της 131^{ης} Μοίρας.

Τον Φεβρουάριο του 1990 ξεκίνησε μια νέα περίοδος για την RSAF, όταν παρέλαβε τα πρώτα General Dynamics F-16A/B, προμήθεια που συνδυάστηκε με την απόκτηση Grumman E-2C Hawkeye, μια από τις πρώτες αεροπορίες εκτός NATO που ενέταξε αεροσκάφη AEW&C στην αεράμυνά της, ακολουθώντας το παράδειγμα του Ισραήλ (με στενή συνεργασία που είχε ξεκινήσει από τις αρχές εκείνης της δεκαετίας και συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας). Τα 8 μαχητικά Block 15 OCU (τέσσερα μονοθέσια και τέσσερα διθέσια) είχαν παραγγελθεί στο πλαίσιο του προγράμματος Peace Carvin I και αποτέλεσαν τον προπομπό επιπέδων τριών επάλληλων προγραμμάτων. Δημιουργήθηκε έτσι ένας ομοιογενής στόλος F-16 Block 52 μέσω τριών εξοπλιστικών προγραμμάτων Peace Carvin (II, III, IV) που υλοποιήθηκαν την περίοδο 1998-2004. Τα επτά εναπομείναντα Block 15 OCU, τα οποία αποτελούσαν «ενδιάμεση λύση», πουλήθηκαν τελικά το 2004 στη Βασιλική Αεροπορία της Ταϊλάνδης.

Τον Φεβρουάριο του 1997 η 121^η Μοίρα κηρύχθηκε επιχειρησιακή με Fokker 50 MPA (Maritime Patrol Aircraft) αντικαθιστώντας Short Skyvan στον συγκεκριμένο ρόλο, ενώ τον Μάρτιο του 1998 μπήκαν σε χρήση τα πρώτα UAV IAI Searcher με δύο Μοίρες, την 119^η και την 128^η. Το 2000 παραλήφθηκε άλλος ένας πολυηλιασιστής ισχύος, τα

Ο σχηματισμός των ελικοπτέρων CH-47SD της 127ης Μοίρας, ζεύγος AH-64D Apache Longbow της 120ης Μοίρας, Cougar της 126ης Μοίρας και S-70B Seahawk της 123ης Μοίρας.

πρώτα δύο ιπτάμενα τάνκερ KC-135, τα οποία αναβαθμίστηκαν στο επίπεδο «-135R» και κηρύχθηκαν επιχειρησιακά τον Αύγουστο του 2002.

Στον τομέα των ελικοπτέρων, μετά την απόκτηση διαφόρων τύπων, ανάμεσά τους Super Puma, Cougar και Chinook, το 1999 παραγγέλθηκαν AH-64D Apache Longbow. Παραδόθηκαν το 2002 και απέκτησαν επιχειρησιακή διαθεσιμότητα με την 120^η Μοίρα τον Ιούνιο του 2006.

Ο τομέας εκπαίδευσης της RSAF αναμορφώθηκε πλήρως στα τέλη της δεκαετίας του 2000 με την αγορά

Pilatus PC-21, τα οποία αντικατέστησαν τα τελευταία S-211, υλοποιώντας την προετοιμασία χειριστών με έδρα το Pearce της Αυστραλίας. Τον Σεπτέμβριο του 2010 ο εκσυγχρονισμός ολοκληρώθηκε με την προμήθεια 12 Alenia Aermacchi (σήμερα Leonardo) M-346 Master που συνταξιοδότησαν τα TA-4SU-1 στον ρόλο AJT (Advanced Jet Training). Τα νέα εκπαιδευτικά εντάχθηκαν στην 150^η Μοίρα στο Cazaux της Γαλλίας.

Αξιοσημείωτη ήταν η συμφωνία αγοράς MEA IAI Heron 1 και πυραυλικών αντιαεροπορικών συστημάτων Rafael SPYDER (SAM Python 5 και Derby) τον Μάρτιο του 2011 για την αντικατάσταση των IAI Searcher και των GBAD Rapier αντίστοιχα.

Το επόμενο μεγάλο άλμα για την RSAF ήλθε στα τέλη της δεκαετίας του 2000 με την παραγγελία της πρώτης παρτίδας F-15SG προς αντικατάσταση A-4SU. Τα πρώτα Eagle παραδόθηκαν στην 149^η Μοίρα τον Απρίλιο του 2010 και κηρύχθηκαν πλήρως επιχειρησιακά τον Σεπτέμβριο του 2013. Είχε προηγηθεί η παραγγελία και παραλαβή τεσσάρων G550 CAEW από το Ισραήλ, τα οποία αντικατέστησαν τα E-2C.

Εναέρια παρέλαση

Η εντυπωσιακή εναέρια επίδειξη της RSAF για τα 50 χρόνια της ξεκίνησε με ένα F-15SG που εκτέλεσε έλεγχο καιρού, για να παραχωρήσει αμέσως μετά τη θέση του σε ένα υψηλά ιπτάμενο IAI Heron 1 της 119^{ης} Μοίρας. Το διαδέχθηκαν σε πολύ χαμηλότερο

Republic of Singapore Air Force

Βάση	Μοίρα	Όνομασία	Αεροσκάφη
Changi			
Changi East	122		4 KC-135R, 2 A330MRTT
Changi East	121	Brahminy Kite	4 Fokker 50UTA, 5 Fokker 50MPA 2 Enforcer
Changi West	145	Hornet	20 F-16D Block 52+
Paya Lebar	122	Condor	5 C-130H, 5 KC-130B, 1 KC-130H
	142	Gryphon	15 F-15SG
	149	Shikra	18 F-15SG
Tengah	111	Jaeger	4 G550 CAEW
	140	Osprey	9/6 F-16C/D
	143	Phoenix	5/8 F-16C/D
	116		Hermes 450
Sembawang	120	Kestrel	20 AH-64D
	125	Starling	22 AS332M
	126		12 AS532UL
	123		6 S-70B
	127		4/12 CH-47D/SD
Murai Camp	119		Heron
	128		Searcher II
Seletar	124	Flaming Arrow	4 EC120B
Luke AFB, Αριζόνα, ΗΠΑ	425		8/6 F-16C/D
Mountain Home AFB, Αϊντάχο, ΗΠΑ	428	Buccaneers	10 F-15SG
BA120, Cazaux, Γαλλία	150	Falcon	12 M346A
RAAF Pearce, Αυστραλία	130	Eagle	19 PC-21
NAS North Island, Καλιφόρνια, ΗΠΑ	Κλιμάκιο S-70B		2 S-70B
Redmond Taylor AHP-Grand Prairie AASF, Τέξας, ΗΠΑ	148 AVN		6 CH-47SD
Silverbell Army Heliport	285 AVN		8 AH-64D
Oakey, Αυστραλία	126	Cougar	AS332M, AS532UL
	Κλιμάκιο της 127		CH-47D

Η RSAF διατρεί Μοίρες ή κλιμάκια αεροσκαφών στις ΗΠΑ, τη Γαλλία και την Αυστραλία.

ύψος τέσσερα Diamond DA-40 της εθνικής αεροπλοΐας της Σιγκαπούρης (Singapore Youth Flying Club), η οποία τροφοδοτεί με χειριστές την Αεροπορία καλλιιεργώντας την αεροπορική ιδέα ανάμεσα στους νέους της ασιατικής χώρας. Ακολούθησε σχηματισμός ελικοπτέρων με ένα CH-47SD της 127^{ης} Μοίρας να προηγείται πλαισιωμένο από ένα ζεύγος AH-64D Apaches Longbow της 120^{ης} Μοίρας και δύο Super Puma/Cougar της 125^{ης} Μοίρας, ενώ τον σχηματισμό έκλεισε ένα S-70B Seahawk της 123^{ης} Μοίρας. Στη συνέχεια πέρασε ο σχηματισμός ενός βετεράνου C-130H της 122^{ης} Μοίρας με δύο από τα ναυτικά περιπολικά Fokker F50 Maritime Enforcer της 121^{ης} Μοίρας.

Το δεύτερο μέρος του flypass άνοιξε ένα KC-135R της 112^{ης} Μοίρας με δύο F-16D της 145^{ης} Μοίρας και ένα G550 CAWS της 111^{ης} Μοίρας. Ήταν μια από τις τελευταίες δημόσιες εμφανίσεις των Stratotanker, αφού αντικαθίστανται από Airbus A330 MRTT/KC-30A, το πρώτο από τα οποία παραλήφθηκε τον Σεπτέμβριο του 2018. Στο τέλος της ενέδριας παρέλασης έκαναν την εμφάνισή τους έξι F-15SG από την 142^η Μοίρα, αφού η 149^η Μοίρα που επίσης αξιοποιεί τον τύπο απουσίαζε εκείνη την περίοδο στην Αυστραλία για συμμετοχή στην *Pitch Black 2018* (Π&Δ 389, «Παυνίδα πολέμου στην Ωκεανία»).

Το τρίτο μέρος του εορτασμού περιλάμβανε μια εντυπωσιακή επίδειξη ικανοτήτων από δύο AH-64D. Τα πράγματα όμως έγιναν... πολύ πιο θορυβώδη με τα δύο F-16 και ένα F-15SG που εκτέλεσαν συγχρονισμένα ελιγμούς. Τα Viper των 140 και

Άλλη άποψη του σχηματισμού ελικοπτέρων

Τα Seahawk της Σιγκαπούρης αποκτήθηκαν την περίοδο 2006-2013 και είναι οπλισμένα με AGM-119 Penguin.

143 Μοιρών είχαν ανασυγκροτήσει προσωρινά το Σμήνος Επιδείξεων «Black Knights», το οποίο δεν έχει σταθερό καθεστώς όπως οι αντίστοιχες Ομάδες άλλων αεροποριών, αλλά ενεργοποιείται κατά περίπτωση. Από την άλλη, ενώ τα περισσότερα αεροσκάφη της RSAF έφεραν εμβλήματα για τον εορτασμό των 50 χρόνων της, το Eagle ήταν το μοναδικό με ειδικό διάκοσμο.

Στελθ στο μέλλον της RSAF

Με την ευκαιρία του Ιωβηλαίου της RSAF ο αρχηγός της αντιπύραρχος Kelvin Khong Boon Leong συνόψισε τους στόχους της στην προσπάθεια να διατηρήσει μια από τις ισχυρότερες και πιο σύγχρονες αεροπορικές δυνάμεις στη νοτιοανατολική Ασία. Σύμφωνα με τον αντιπύραρχο Boon Leong η ανάγκη αυτή, η οποία ενέχει και πολύ υψηλό κόστος υλοποίησης, απορρέει από την έλλειψη στρατηγικού βάθους της Σιγκαπούρης και την απαίτηση να διαθέτει ικανότερα μαχητικά από τους δυνητικούς της αντιπάλους. Στο πλαίσιο αυτό αποκάλυψε ότι τα F-5E/F, τα οποία είχαν βάλει την Αεροπορία της Σιγκαπούρης στην υπερηχητική εποχή το 1979 αναλαμβάνοντας τη σκυτάλη από τα A-4 και αντικαθιστώντας τα Hawker Hunter, αποσύρθηκαν ύστερα από 30 χρόνια υπηρεσίας. Το «κενό» που δημιουργείται, καλύπτεται με ένα διπλό πρόγραμμα, το πρώτο σκέλος του οποίου αφορά την αναβάθμιση του συνόλου των σιγκαπούριανών Block 52 Viper στο επίπεδο F-16V. Να θυμίσουμε ότι η ασιατική χώρα ήταν ο τρίτος πελάτης που υιοθέτησε την πρόταση εκσυγχρονισμού της Lockheed Martin. Παρά το γεγονός ότι το σχετικό πρόγραμμα που υλοποιείται στη Σιγκαπούρη διατηρεί εξαιρετικά χαμηλό προφίλ (όπως συνήθίζεται για όλα τα εξοπλιστικά της προγράμματα), εξελίσσεται με ταχείς ρυθμούς από το 2016. Να σημειωθεί ότι τα Viper της Σιγκαπούρης ενσωματώνουν ισραηλινής προέλευσης σύστημα αυτοπροστασίας και πιθανότατα άλλο ισραηλινό εξοπλισμό που απαιτεί ειδική

Βετεράνος «Ηρακλής» της 122ης Μοίρας

Fokker F50 Maritime Enforcer της 121ης Μοίρας. Το σύστημα αποστολής των ναυτικών αυτών περιπολικών έχει αναπτύξει η ελληνική εταιρεία ISI και είναι οπλισμένα με πυραύλους Harpoon.

διαχείριση στη μετάπτωση των μαχητικών στο νέο πρότυπο. Αναφέρεται ότι τα πρώτα από τα 60 σιγκαπούριανών Viper που αναβαθμίζονται σε F-16V έχουν ήδη παραδοθεί χωρίς ιδιαίτερες τυμπανοκρουσίες στο τέλος του 2017, ενώ το πρόγραμμα αναμένεται να ολοκληρωθεί μέσα στο 2023 (η σύγκριση με το ελληνικό πρόγραμμα είναι φυσικά αναπόφευκτη).

Το δεύτερο σκέλος της προσπάθειας είναι η απόκτηση νέου μαχητικού. Σύμφωνα με τον αρχηγό της RSAF η αρχική αξιολόγηση του JSF είχε ξεκινήσει πριν από πέντε χρόνια από τον οργανισμό DSTA (Defence Science and Technology Agency) και συνεχιζόταν μέχρι πρόσφατα. Τελικά στις 18 Ιανουαρίου 2019 ανακοινώθηκε ότι η RSAF «θα προμηθευτεί μικρό αριθμό JSF για περαιτέρω αξιολόγηση των δυνατοτήτων τους και της καταλληλότητάς τους για τις ανάγκες της Σιγκαπούρης πριν από την απόφαση προμήθειας περισσότερων αεροσκαφών για τη συγκρότηση πλήρους στόλου (full fleet)». Με ανάρτησή του σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης ο υπουργός Άμυνας της χώρας Ng Eng Hen δημοσιοποίησε ότι μέσα στο 2019 θα ξεκινήσει διαβούλευση με την αμερικανική πλευρά για την υλοποίηση της απόφασης, διαδικασία που θα απαιτήσει 9-12 μήνες.

Τι ακριβώς σημαίνει «προμήθεια μικρού αριθμού JSF έναντι απόφασης για «πλήρη στόλο»» είναι αδιευκρίνιστο και μάλλον θα παραμείνει έτσι για το επόμενο χρονικό διάστημα. Πολλοί επισημαίνουν ότι «αντιγράφει» τα προγράμματα προμήθειας F-16 Peace Carvin, που προαναφέρθηκαν. Εκτίμηση παρατηρητών του χώρου είναι ότι η Σιγκαπούρη θα ακολουθήσει την ίδια πρακτική με αυτή άλλων χωρών, κυρίως εταίρων του προγράμματος JSF, που αγόρασαν σταδιακά το F-35. Ενώ όμως οι περισσότερες από αυτές τις αεροπορίες, όπως η Ολλανδία, το Ηνωμένο Βασίλειο ή η Τουρκία,

KC-135R με δύο F-16D της 145ης Μοίρας και ένα G550 CAEW της 111ης Μοίρας.

προχώρησαν σε σταδιακές αγορές για να αντισταθμίσουν το υψηλό αρχικό κόστος των αμερικανικών στελθ μαχητικών στο πρώιμο στάδιο της παραγωγής τους και πλέον αυξάνουν τον ρυθμό και τον αριθμό των παραγγελιών τους, η Σιγκαπούρη έχει άλλους λόγους για να υιοθετήσει αυτή την πρακτική. Σχετικά με το JSF ο υπουργός Άμυνας Ng Eng Hen άφησε ανοικτό το ενδεχόμενο προμήθειας, εκτός του F-35A και της έκδοσης F-35B ή ακόμη και αποκλειστικά του STOVL Lightning II. Το σκεπτικό είναι φυσικά ότι το F-35B, αν και δαπανηρότερο του CTL Lightning II και με μικρότερη εμβέλεια είναι ανεξάρτητο υποδομών αεροπορικών βάσεων, που αποτελεί την αχίλλειο πτέρνα του μικρού κράτους-νήσου. Σύμφωνα με τον αντιπρόεδρο Boon Leong, τα F-35 προορίζονται για αντικαταστάτες των F-16, τα οποία (παρά την εφαρμογή του προγράμματος MLU) θα πρέπει να αποσυρθούν το 2030, όπως φαίνεται και

από τον σχετικό πίνακα που παραθέτουμε. Ο τελευταίος δημοσιοποιήθηκε στις αρχές Μαρτίου 2019 και αντανάκλα την κατάσταση που επιδιώκει να βρθεί η RSAF στις αρχές της μεθεπόμενης δεκαετίας. Η αρχική προμήθεια 4 F-35 σήμερα (και 8 επιπλέον στη συνέχεια με την ολοκλήρωση του εκσυγχρονισμού των F-16) θα της επιτρέψει να προετοιμαστεί για μεγαλύτερη αγορά οποιαδήποτε στιγμή με δυνατότητα άμεσης αξιοποίησης. Επιπλέον, θα παραμείνει κοντά στο πρόγραμμα απ' ό,τι ως υποψήφιος πελάτης του JSF. Επίσης εκτιμάται ότι η RSAF θα προχωρήσει σε μεγαλύτερη αγορά F-35, προς το τέλος της δεκαετίας του 2020 με την προοπτική πλέον αντικατάστασης των F-16V, πιθανότατα μάλιστα σε αριθμούς που θα επιτρέψουν αυτή την διαδικασία στη βάση ένα JSF προς ένα Fighting Falcon. Ας σημειωθεί ότι η Σιγκαπούρη έχει τον υψηλότερο αμυντικές δαπάνες από όλες τις χώρες της νοτιοανατολικής Ασίας με προϋπολογισμό

Την εναέρια παρέλαση έκλεισαν έξι F-15SG από την 142η Μοίρα

Ο σχηματισμός των Eagle εκτελεί «bomb burst»!

15,47 δισεκατομμυρίων δολαρίων (Σιγκαπούρης), αυξημένο κατά 4,8% έναντι του 2018 (συν την διόρθωση την διόρθωση πληθωρισμού), που αντιπροσωπεύει το 3,3% του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος.

Ο πίνακας για την RSAF του 2030 αναφέρει επίσης και μερικές άλλες αξιοσημείωτες προθέσεις:

- Τα F-15SG θα διατηρηθούν και μέσα στη δεκαετία του 2040 με περαιτέρω αναβαθμίσεις, υπηρετώντας παράλληλα με τα F-35.
- Το Hercules, τα οποία εξυπηρετούν τις ανάγκες μεταφορών μεσαίων αποστάσεων της RSAF θα παραμείνει ως τύπος σε υπηρεσία, πιθανότατα όμως σε νεώτερη έκδοση C-130J/-30 παράλληλα με την προμήθεια και έκδοσης τάνκερ.
- Τα Fokker 50 MPA θα διατηρηθούν σε χρήση αν και επιδιώκεται η απόκτηση μιας νέας πλατφόρμας ναυτικής περιπολίας/επιτήρησης με υποψηφίους το Boeing P-8A, το Saab/Gulfstream Swordfish και το IAI/Bombardier ELI-3360. Μια ομοίωτη πλατφόρμα με δυνατότητες χερσαίας επιτήρησης βρίσκεται επίσης στον μεσοπρόθεσμο σχεδιασμό.
- Προδιαγράφεται η προμήθεια ενός UAS «νέας γενιάς» για επιτήρηση, πιθανότατα της κατηγορίας HALE.
- Θα αγοραστούν περισσότερα S-70B, της έκδοσης «Romeo», δεδομένου ότι ο ναυτικός στόλος αποκτά νέες μονάδες.
- Τα AH-64D βρίσκονται σε πρόγραμμα αναβάθμισης από το 2017, χωρίς να είναι γνωστό εάν η προσπάθεια αφορά τον εκσυγχρονισμό στο επίπεδο AH-64E.
- Υπό παραγγελία βρίσκονται H225M και CH-47F για την αντικατάσταση παλαιότερων ελικοπτέρων των ίδιων τύπων προηγούμενων εκδόσεων. **ΠΘ**

Εντυπωσιακή επίδειξη ικανοτήτων από δύο AH-64D

RSAF Σήμερα και μετά το 2030

	Σήμερα	Μετά το 2030
Μαχητικά	F-15SG	F-15SG
	F-16V/F-16C/D Block 52	F-35
Μεταγωγικά	C-130H	C-130, πιθανώς -130J
	Fokker 50	Fokker 50
Ιπτάμενα τάνκερ-Μεταγωγικά	KC-135R	A330 MRTT
	KC-130B/KC-130H	KC-130, πιθανώς -130J
Αεροσκάφη επιτήρησης	G550 CAEW	G550 CAEW
	Aerostat/ELM-2083	Aerostat/ELM-2083
	IAI Heron, ELbit Hermes	UAS νέας γενιάς
	Fokker 50 MPA	Fokker 50 MPA
		Νέα πλατφόρμα MPA
Ναυτικά ελικοπτερα	Sikorsky S-70B	Sikorsky S-70B
Επιθετικά ελικοπτερα	AH-64D	Αναβαθμισμένα AH-64D
Μεταφορικά ελικοπτερα	CH-47D/DG	CH-47F
	Super Puma/Cougar	H225M